

[Lindinger]

Med disse ord vil jeg gerne anbefale forslaget til tillægsbevillingslov til vedtagelse.

Jes Schmidt (CD):

Jeg har ikke for vane at forlænge en lang debat unødvendigt, men jeg er faktisk pisket til at give det lovforslag, som er fremsat i november, en pæn afslutningsforestilling, og så hører det faktisk med til traditionerne i hvert fald de sidste 59 år, med få års afbrydelse, at en repræsentant for det tyske mindretal siger et par nødvendige ord om det, der sker nede i grænselandet, for man bør ikke glemme i denne sal, at der også findes ting uden for økonomien, uden for udenrigspolitik, der findes også kulturelle spørgsmål osv., som ganske sikkert også har forbindelse til tillægsbevillingsloven og til finansloven.

Da forholdene nede i grænselandet i dag, forholdene mellem Danmark og Tyskland, er så gode, som de er, kan jeg indskrænke mig til kun at nævne to ting.

For det første vil jeg gøre opmærksom på noget, som foregår om et par dage nede i grænselandet i forbindelse med åbningen af motorvejen mod syd, som jo skaber den gamle forbindelse fra nord mod syd, som vi havde det i gamle dage med oksevejen og med hærvejen. Det, jeg tænker på, er, at Hendes Majestæt Dronningen i tilslutning til denne åbning af motorvejen dernede aflægger et officielt besøg hos det danske mindretal i Tyskland. Det er noget, som i dag er utænkeligt andre steder i Europa og også de fleste steder i verden. Dronningens besøg i Tyskland er fra alle tyske sider hilst hjerteligt velkommen, og besøget vil også vise dette, det er jeg overbevist om. Man betragter fra tysk side dette besøg som et tegn på det virkelig gode naboforhold, som har udviklet sig, takket være mange kræfters anstrengelser. Jeg regner mig selv med til dem, der i al beskedenhed har prøvet på at bidrage til det, men der er også andre. Jeg tænker bl. a. på hr. Erhard Jakobsen.

Jeg er bekendt med, at Danmark officielt intet vil indvende, dersom Forbundsrepublikken Tysklands præsident skulle have ønske om at aflægge et besøg hos det tyske mindretal nord for grænsen. Jeg tror, det er vigtigt for Danmark, men også for Tyskland, at begge lande kan være de mindretalsforhold og

grænselandsforhold bekendt, som de har skabt efter mange, mange års vanskeligheder.

Dette er udenrigspolitisk set og verdenspolitisk set ikke uvigtigt i en verden, hvor mindretalsspørgsmålene sætter befolkningerne rundt om i kog, ikke kun i Nordirland og på Cypern, men også i hele Afrika. Det er allerede blevet nævnt i dag, at Afrika er et af de helt store kommende problemer, og det er jo netop de etniske problemer og mindretalsproblemerne, der vil skabe de voldsomme vanskeligheder, hvis dette er rigtigt. Derfor er det forfærdelig vigtigt, at nogle lande i hvert fald giver et eksempel på, hvordan man på en fornuftig måde kan få mindretal og flertal og lande til at leve sammen i godt naboskab. Det er noget, som ikke har så meget med dagen at gøre, men det har noget med i morgen og i overmorgen at gøre, og det har noget med landets hele politik at gøre.

Det andet, som jeg nævnte indledningsvis at jeg ville nævne, er dette, at begge mindretal nede i grænselandet har ikke fået alle deres ønsker opfyldt, men det betyder ikke, at det gode naboskab ikke udvikler sig godt; også et godt naboskab har sine problemer, som skal løses hen ad vejen.

Et af det tyske mindretals problemer har jeg prøvet på at løse ved mit lovforslag nr. L 97 fra november, nemlig biblioteksspørgsmålet. Dette forslag kommer ikke til anden behandling inden sommerferien, men jeg er forfærdelig glad for at kunne sige, at udvalgsbehandlingen af dette forslag har været meget positiv. Med den udvalgsbehandling var forbundet en rejse af kulturudvalget ned til Åbenrå til det tyske mindretals bibliotek og ganske selvfølgelig også til det danske mindretals centralbibliotek i Flensborg. Dette besøg har efter min opfattelse, så vidt jeg kan bedømme situationen, ført til, at der nu er skabt et informationsgrundlag, hvorpå man kan skabe den nødvendige overgangsløsning, som der er behov for, inden den endelige revision af hovedbiblioteksloven finder sted om et, to eller flere år. Jeg er meget glad for i dag at kunne sige, at udvalgets holdning har været meget positiv, og at flertallet af partierne her i dette høje ting indtager en positiv holdning – nogle af dem har endda truffet beslutning – og denne holdning fører, efter hvad jeg forstår på det, kulturministeren har antydnet over for mig, til, at man om kort tid, i løbet af denne måned, vil høre